

umetnost 63/64

Časopis za likovne umetnosti i kritiku

januar—april

glavni i odgovorni urednik

Živojin Turinski

uređivački odbor

Dragojla Bajić, sekretar redakcije
Jerko Denegri
Đorđe Kadijević
Ranko Radović
Kosta Vasiljković

programski savet

Branko Aleksić, Dragojla Bajić, Dragoslav Đorđević,
Dimitrije Čudov, Bogdan Kršić (predsednik), Slobodan
Mijušković, Desanka Milošević, Miloš Perović, Milica
Radovanović, Miodrag Rogić, Živojin Turinski, Jovan
Zec

dizajn

Mile Grozdanić

lektor

Jelena Čolić

izdavač

„Turistička štampa”

redakcija

Beograd
Knez Mihailova 21

telefon

624-739

tekući račun

60801-603-14627

pretplata

Umetnost izlazi dvomesečno, godišnja pretplata 180 novih dinara, za inostranstvo 24 \$ USA. Cena jednog broja 40 dinara, za inostranstvo 6 \$ USA. Pretplata se može obaviti najmanje mesec dana pre izlaska broja.

Miroslav Stojanović Pirke

Galerija 73

Dušan Đokić

Stojanovićev ciklus kolaža, možda do sada najkoherentnije u striktno plastičkom smislu samostalno predstavljanje autora — obeležen je sa dva toka, koji, reklo bi se, iako paralelni, nikada ne prožimaju i ukrštaju tako da bi ravnoteža bila narušena u korist jedne ili druge strane; a to će reći da sa jedne strane postoji težnja za što jasnijim određivanjem čistih likovnih odnosa i harmonijskih sklopova, dok sa druge strane, pak, slobodno teče uključivanje dokumentarnih, faktičkih podataka realnog sveta, figura i predmeta, uglavnom preko isečaka fotografija i njihovog vizuelnog „odbira po srodnosti“. U tom pogledu, Stojanovićev postupak je čist i kao da sledi neke već potvrđene zakonitosti osvojene u našoj novijoj likovnoj tradiciji (Tabakovićevj ingeniozni kolaži se ovde, kao uzorna osnova ne mogu zaobići). Međutim, Stojanović kao da svojim postupkom traži jedan drugačiji usmeraj, on se kloni toga da ilustracijom sledi

neko prekoncipirano stanje, ili da kolažem doseže vrhove metaforičnosti. Izgleda kao da je njemu više stalo da kolaž bude istinski „otvoren“, da poseduje znatne „međuprostore“ i „cezure“, da se ne okiva čaurom jednodimenzionalnosti. Tako, njemu je, izgleda, dovoljno da pronađe „osnovni ton“, da inicira štimung — da posebnim načinom nekako izmiri protivrečnosti ove u načelu nikada sasvim neprotivrečne tehnike; ako grupiše fragmente oblika jedrih, do komične naduvanosti nabreklih aktova iz pin-up magazina, na primer, on taj kompozitni „grozd putečnosti“ ne usmerava prema nekom neotkrivenom, zaoštrenijem smislu erotskog prizora, već doseže tako, područje jedne blage, sasvim umerene i smirene „fantastike“, koja je, bespogovorno, omeđena sopstvenom plastičnom izražajnošću. Po sebi se razume, svakako, da je moguće produblјivanje i razmah jedne ovakve „igre“, u kojoj umetnost i život „razmenjuju“ uloge,